

Direcció, administració, publicitat i vendes:
Av. del Baró de Cárceer, 37, 1r, 1a. 46001-València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta.
07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.
Adreça Internet:
<http://www.eltemps.net>
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Coordinació: Jaume Monzó.
Redacció de València: Núria Cadenas, Miquel Calvet, Víctor Maceda, Rosanna Melià, Joan M. Oleaque.

Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redacció*), Lluís Bonada, Oriol Cortacans (*Món*), Àlex Milian i Gemma Morales (*secretària de redacció*).

Redacció de Palma: Miquel Payeras.
Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (*correcció lingüística*), Miquel Benítez (*escàner i imatge*), Vanessa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc Bayarri, Toni Canís, Albert Closas, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Pere Gimferrer, Manuel S. Jardí, Glòria Marcos, Joan Marí, Pere Martí, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch, Miquel Ramon, Pau Viciano, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pere Codonyan i Sebastià Girard (Catalunya Nord), Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carles Marquès (Menorca), Anna Sàez (Lleida), Àlvar Valls (Andorra).

Col·laboradors: Gemma Aguilera (el Temps d'Economia), Antoni Albalat, Esther Aleu, Toni Pau Antic, Albert Balanzà, Arantxa Bea, Vicent Bello, Xavier Bru de Sala, Bea Cabezas, Marc Candela, Josep-Lluís Carod-Rovira, Ferran Cases, Antoni Castel, Alfons Cervera, Jordi Cervera, Laia Climent, Eliseu T. Climent, Agustí Colomines, Joan Corbera, Martí Crespo, Joan Esculies, Jordi Finestres, Manuel Garcia, Cecília Garrigós, Josep Gifreu, Xavier Graset, Josep Guia, Josep Iborra, Maite Insa, Gani Jakupi, Salah Jamal, Miquel A. Limón, Jordi Llavina, Iban L. Llop, Josep Maria López Llaví, Josep-Vicent Marquès, J. M. Martínez Polo, Jaume Masdú, Montserrat Minobis, Alexandre Muns, Miquel-Lluís Muntané, Gustau Muñoz, Joan Nebot, Ricard Peris, Carles Pont, Joan Roura, Xavier Rubert de Ventós, Ferran Sáez Mateu, Eduard Sanjuan, Jordi Sebastià, Màrius Serra, Rosa Solbes, Marc Soler, Antoni Strubell, Jordi Tejel, Josep-Maria Terricabras, Felip Tobar, Lourdes Toledo, Matthew Tree, Xulio Ricardo Trigo, Manuel Valencia, Melissa Velert, Sergi Verger, Vicenç Villatoro, Jordi Zamora.

Col·laboradors gràfics: Tina Bagué, Pere Bota, Gina Calvet, Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez, Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi Play, Marc Vila.

Disseny: Enric Satué.
Foto portada: Efe.

Arxiu: Jesús Prats (*fotografia*), Rosa Serrano (*documentació*).

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València), Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Pere Ribalta i Cristina Torras (Barcelona), Tel.: 932 384 262.

Subscripcions: Quica Sena.
Administració: Susanna Alacreu, Pilar Martí i Assumpció Palau.

Fotomecànica i impressió: Rivadeneyra, SA.
Dipòsit legal: V-853-1984.

Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.
(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

La setmana passada es va fer públic que el Departament de Sanitat de la Generalitat de Catalunya, en mans de Marina Geli (PSC), es plantejava la possibilitat d'introduir un sistema de copagament, és a dir, de fer pagar 1 euro als usuaris de la sanitat pública, cada cop que visiten el metge, per fer front al forat financer que pateix la sanitat catalana. La mesura va ser rebutjada tant des dels partits de l'oposició al Parlament català com pels socis de Govern del PSC, ERC i ICV. Finalment l'executiu català ha anunciat que aquesta idea no forma part dels debats de Govern. De moment, doncs, la idea ha quedat aparcada.

Aquesta polèmica apareixia el dimarts passat, el mateix dia que al Parlament de Catalunya s'aprovava una taxa que gravarà, a partir d'aquest mes d'agost, el litre de benzina, amb 2,4 cèntims d'euro. Un impost que també ha estat pensat per lluitar contra el dèficit sanitari del Principat.

És evident, doncs, que el dèficit del sistema sanitari és un dels llastres que arrossega el Govern de la Generalitat de Catalunya. La setmana passada, una comissió d'experts assessora de l'executiu català en l'anàlisi de la gestió i la millora del finançament de la sanitat catalana recomanava altres mesures, com gravar el tabac amb un impost, abans que introduir el copagament en les visites mèdiques. Siga com siga, sembla que l'executiu de Pasqual Maragall preveu com a solució de xoc de la situació crítica de la sanitat catalana augmentar els ingressos de la Generalitat a través de gravàmens directes. Dit d'una altra manera, que com a mesura inicial, el dèficit sanitari català siga atenuat per les butxaques dels mateixos catalans.

Pot ser que el copagament de les visites mèdiques siga una mesura que calga estudiar, amb les correccions necessàries per no perjudicar els sectors socials més desfavorits, tard o d'hora. Però aquesta mesura no es pot plantejar com un sistema per a resoldre un forat financer, sinó com una mesura per reduir els usos abusius d'un servei públic vital, com ho és el sanitari. I aquest és un altre debat. El dèficit de la sanitat catalana té diverses causes, i entre les principals no hi ha els abusos d'alguns dels seus usuaris. El motiu bàsic del dèficit no depen dels ciutadans. Cal cercar-los en el dèficit històric, vinculat directament a un sistema de finançament de l'estat absolutament injust amb els territoris que fan un esforç fiscal i productiu més gran, com els Països Catalans. A això, cal afegir el dèficit del pagament de les despeses en atendre usuaris provinents d'altres comunitats autònomes. També ha comportat una forta càrrega per al sistema sanitari català l'ampliació dels serveis ordenats des de l'administració de l'estat, sense el corresponent traspàs de dotacions pressupostàries.

L'executiu català haurà de triar entre servir els seus ciutadans i discutir amb qui calga per resoldre aquests dèficits que atenallen la gestió pública, o aplicar allò de cornuts i pagar el beure, és a dir, gravar els mateixos ciutadans demnificats pel dèficit (fumen o no, vagen en cotxe o a peu), i evitar introduir turbulències en les relacions amb el "Govern amic" d'Espanya. Dit d'una altra manera, pagar dues vegades per un mateix servei.

Als nostres lectors

Abel Matutes Juan, que està a punt de complir seixanta-tres anys, ha tornat a Eivissa. L'"amo" de les Pitiüses, com encara se'l considera, ha abandonat les esferes públiques nacionals i internacionals i ha recuperat el control directe dels seus negocis, així com de la situació política a Eivissa i Formentera. El seu pas pel Ministeri d'Afers Estrangers del primer Govern d'Aznar i, abans, pel grup del Partit Popular Europeu, van ser un parèntesi en una vida consagrada sempre a les empreses i a la política local, les quals sempre ha combinat al llarg de la seua trajectòria. La irrupció en la vida pública de Stella Matutes, filla de l'exministre, seguint les passes del pare, fa que es comence a parlar dels Matutes com una nissaga a l'estil dels cacics d'èpoques pretèrites. Ho analitzem en el tema de portada.

Jaume Monzó, coordinador

PAGAR DUES VEGADES